

Hiç

Abdurrahman TARİKÇİ - Cenk GÜRAY

"Gülün Kokusu Vardı"yı ilk dinlediğimde şöyle düşünmüştüm: "Biz bu türkülerin hepsini biliyorduk, ama bu kadar güzel olduklarını bilmiyorduk". İşte İsmail Hakkı Demircioğlu ile birlikte, müziğimizin görkemli estetiğini örten perdeyi kopuzuyla, perdesiz gitarıyla kaldırarak, pek çok kişinin bu doyumsuz zenginliği dinlemesini sağlayan Erkan Oğur yeni bir çalışmayla aramızda. Bu kez yanında, estetik kaygıları yıllardır paylaşan ve bu yönde çalışmalar yapan, Bengi Bağlama Topluluğu ile bağlamada çoksesliliği başlatan, bağlamanın sınırlarını zorlayıp onu bir dünya enstrümanı haline getirmenin yanında, müziğimizi de kendi iç yapısından fedakarlık etmeyerek, dünyanın her tarafında dinlenen, icra edilen bir müzik haline getirmek gibi ideallerin peşinde yıllardır koşan bir genç usta var. Bastığı her notaya büyük anlamlar yükleyebilen, ciddi bir enstrüman ustası: Okan Murat Öztürk. Tabii iki ustanın bu çalışması, müzikle uğraşan herkesin pek çok ders çıkarabileceği önemli bir yapıt olmuş. Müzikte ileri

seviyede yetkinliğin nasıl bir sadeliği ortaya çıkardığı, nüansın ne kadar önemli olduğu, bütün insanlığın anlayabileceği bir dilde müzik yapmak için ille de çoksesliliğin gerekmediği, gerekse bile müziğimizin kendi tınlarından oluşan bir çokseslilik anlayışının nasıl kullanılabileceği, hep bu albümde insanların aklına geliveren gerçekler.

"Hiç yoktan iyidir" düşüncesinden adını alan ve bu iki insanın çalgı ve müzik bilgisinin Anadolu ezgilerindeki ruhu ortaya çıkarma yetilerinin bileşkesinden ortaya çıkan düzenlemelerin sergilendiği bir albüm "Hiç". Sözü edilen albümde bu müzisyenlerin diğer albümlerinden farklı olarak tasavvufi ezgilere de yer verilmiş. Ezgiler de albümde zaman zaman tasavvufi bir ruh yaratmış. İnsan sesi çok sık kullanılmamış. Oldukça geniş bir çalgı yelpazesiyle ortaya çıkan "Hiç", çalgıcıların yetkinlikleriyle de göze çarpıyor. Müzik tarzı olarak Erkan Oğur ve Okan Murat Öztürk'ün yine o sade, yalın ve duygulu yaklaşımını görüyoruz. Unison çalmanın (parça ezgisinin bütün çalgılar tarafından aynı şekilde çalınması) verdiği coşkunun kullanımı da göze çarpan bir nokta. Bu coşkunun oluşmasında çalgıcıların yetisi ve yorumu kadar Anadolu ezgilerinin kendi iç dinamiğindeki öğelerini de gözden kaçırmamak gerekir. Doğaçlama soloların sıklıkla görüldüğü albümde solo altyapısı olarak parçanın melodisi ya da belirli bir kısmı kullanılıyor. Bu sololar yürüyen ezgiyle, daha doğrusu parçanın otantik ruhuyla uyumlu çizgilerden oluşuyor. Sololar solistlerin çalgı hakimiyetini ve müzik bilgisini karakalem bir resim sergisindeki renkli bir tablo gibi belirgin sunarken dinleyicinin yüreğinin heyecanla, hüznle, coşkuyla çarpmasını sağlayacak kadar sade ve derin bir hal alıyor.

Kaliteli müzik dinlemek için, müziği ticaret olarak değil sanat olarak görenlere destek için, Anadolu Müziği'ni daha iyi anlamak için bu albümü edininiz.